

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ НАУКИ: МЕТОДИ, МОДЕЛІ ТА МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНІСТЬ

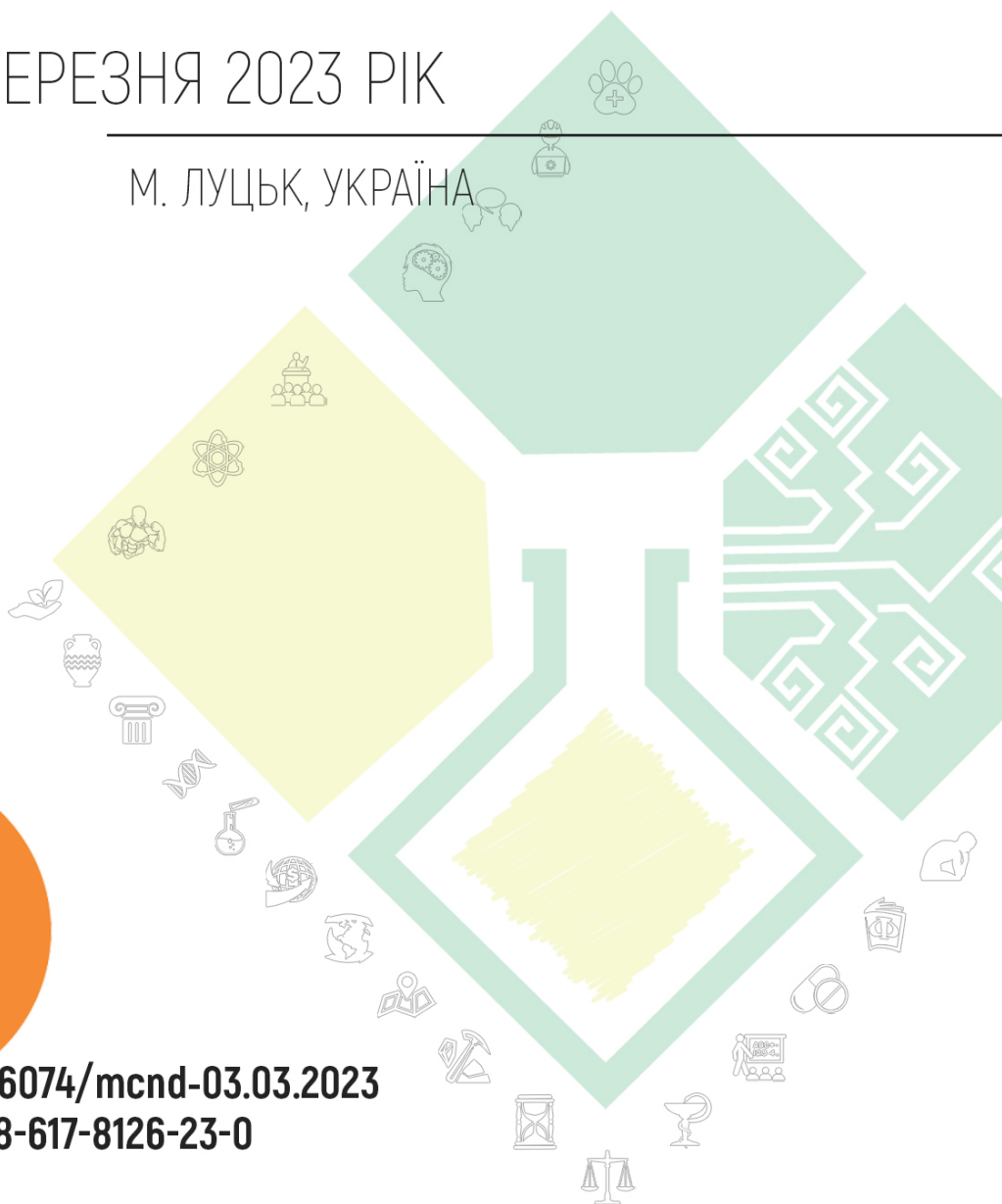
І 3 БЕРЕЗНЯ 2023 РІК

М. ЛУЦЬК, УКРАЇНА

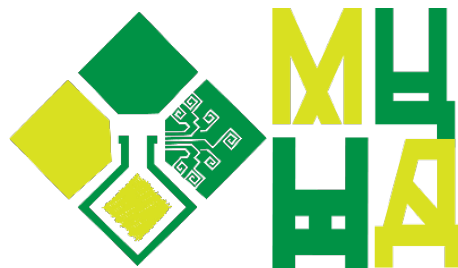

DOI 10.36074/mcnd-03.03.2023

ISBN 978-617-8126-23-0

МАТЕРІАЛИ
II МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Міжнародний Центр Наукових Досліджень

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ НАУКИ: МЕТОДИ, МОДЕЛІ ТА МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНІСТЬ

| 3 БЕРЕЗНЯ 2023 РІК
м. Луцьк, Україна

Вінниця, Україна
«Європейська наукова платформа»
2023

УДК 001 (08)
К 63

<https://doi.org/10.36074/mcnd-03.03.2023>

Організація, від імені якої випущено видання:
ГО «Міжнародний центр наукових досліджень»

Голова оргкомітету: Рабей Н.Р.

Верстка: Зрада С.І.

Дизайн: Бондаренко І.В.

Конференцію зареєстровано Державною науковою установою «УкрІНТЕІ» в базі даних науково-технічних заходів України та бюлетені «План проведення наукових, науково-технічних заходів в Україні» (Посвідчення № 52 від 17.01.2023).

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA 4.0).

К 63 **Комплексний підхід до модернізації науки: методи, моделі та мультидисциплінарність:** матеріали II Міжнародної наукової конференції, м. Луцьк, 3 березня, 2023 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. — Вінниця: Європейська наукова платформа, 2023. — 240 с.

ISBN 978-617-8126-23-0

DOI 10.36074/mcnd-03.03.2023

Викладено матеріали учасників II Міжнародної спеціалізованої наукової конференції «Комплексний підхід до модернізації науки: методи, моделі та мультидисциплінарність», яка відбулася 3 березня 2023 року у місті Луцьк.

УДК 001 (08)

ISBN 978-617-8126-23-0

© Колектив учасників конференції, 2023
© ГО «Європейська наукова платформа», 2023
© ГО «Міжнародний центр наукових досліджень», 2023

ОСОБЛИВОСТІ ТА ЗАСТОРОГИ ВИКОРИСТАННЯ МЕТАМІЗОЛУ НАТРІЮ ЯК СКЛАДОВОЇ СИМПТОМАТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ НЕСТЕРОЇДНИХ ПРОТИЗАПАЛЬНИХ ЗАСОБІВ

Баришева Даріна Володимирівна

здобувач вищої освіти II медичного факультету
Харківський національний медичний університет, Україна

Пікалов Дмитро Валерійович

здобувач вищої освіти II медичного факультету
Харківський національний медичний університет, Україна

Смолін Іван Олександрович

здобувач вищої освіти II медичного факультету
Харківський національний медичний університет, Україна

Науковий керівник: Ільченко Ірина Анатоліївна

канд. мед. наук, доцент кафедри клінічної фармакології та внутрішньої медицини
Харківський національний медичний університет, Україна

Актуальність. Метамізол натрію (МН) відноситься до групи нестероїдних протизапальних засобів (НПЗЗ) і входить до складу багатьох лікарських препаратів (ЛП) - «Анальгін», «Баралгін М», «Спазган», «Максіган» та інш., які часто використовуються пацієнтами для симптоматичного лікування головного або зубного болю, болю у м'язах, а також для зменшення симптомів жару при респіраторних захворюваннях. МН як і всі НПЗЗ має протизапальну, анальгезуючу та жарознижуючу дію. Однак, попри ефективність цього засобу, МН може викликати серйозні побічні ефекти (ПЕ). Одним з них є агранулоцитоз – стан, що характеризується різким зниженням числа лейкоцитів у крові, внаслідок чого розвивається послаблення імунної системи та підвищення ризику виникнення інфекцій. Вивченням особливостей та можливості застосування МН займаються фахівці різних галузей, а дослідження поділяються на наглядові та експериментальні. Враховуючи можливі ПЕ у Європі та США з 1974 року було категорично заборонено препарат «Анальгін», що містить МН, через підвищення ризику алергічних реакцій (кропив'янка, набряк Квінке, анафілактичний шок) [1]. Але й досі в аптечній мережі в Україні є багато ЛП, які містять МН, а безконтрольний прийом і самолікування можуть призводити до різних ПЕ і становити велику загрозу для хворого.

Метою роботи було проаналізувати наявні медичні літературні джерела, що висвітлюють огляд та вивчення ефективності дії МН та його ПЕ, а також провести збір інформації серед здобувачів освіти Харківського національного медичного університету щодо вживання ЛП, які містять МН, їх ефективності та ПЕ.

Матеріали та методи. Для написання роботи використана медична література вітчизняних та закордонних авторів, а також статті, опубліковані науковими інтернет-виданнями. Були проаналізовані інтернет-ресурси побічної дії лікарських засобів (ЛЗ). Для отримання анкетних матеріалів було опитано 35 студентів Харківського національного медичного університету. Аналіз змісту анкетування був використаний за основний метод теоретичного наукового дослідження.

Результати та обговорення. На сьогоднішній день ЛП, до складу яких входить

МН, залишаються досить поширеними в Україні, враховуючи їх протизапальну, анальгетичну та жарознижуючу дію. Однак, останніми роками був виявлений зв'язок між МН та рідкісним, але дуже серйозним ПЕ – агранулоцитозом, що є станом, при якому кількість лейкоцитів у крові знижується до критично низького рівня. Цей ПЕ викликає загрозу для життя, і може призвести до тяжких інфекцій та смерті. Саме тому, незважаючи на відсутність заборони використання МН в нашій державі, його застосування обмежене, і лікарі використовують ЛП з вмістом МН з обережністю [2].

Основний механізм дії МН, як і всіх НПЗЗ пов'язаний з їх здатністю блокувати синтез простагландинів – біологічно активних речовин, що відіграють важливу роль у регуляції імунної системи, посиленні больових сигналів та виникненні запальних процесів [3]. Механізм, яким МН може викликати агранулоцитоз, не цілком зрозумілий. Вважається, що це може бути пов'язане з утворенням метаболітів, таких як амінопірин, які можуть викликати імунологічні реакції та руйнувати гранулоцити. Можливо, що деякі люди мають генетичну схильність до розвитку цієї реакції.

До того ж, цей ЛЗ також може впливати на інші механізми, такі як блокування натрієвих каналів та вплив на деякі нейромедіатори. Доведено його вплив на систему ендогенних опіоїдів, таких як ендорфіни. Це може посилити його анальгетичну дію.

При використанні ЛП з МН важливо стежити за будь-якими ознаками агранулоцитозу, такими як висока температура, біль у горлі, язиці, яснах або інших ділянках рота, поява виразок у роті, порушення сечовипускання та інші симптоми інфекції. Якщо ці симптоми з'являться, необхідно припинити прийом ЛЗ та звернутися за медичною допомогою [4].

Нами було опитано 35 студентів Харківського національного медичного університету з приводу застосування у повсякденному житті ЛП з МН. Всього в опитуванні взяли участь 32 особи жіночої статі та 3 – чоловічої. Вік більшості респондентів склав 20-22 роки (24 людини – 75%). Виявлено, що 51,4% опитаних застосовували ЛП з МН у своєму житті. Основними симптомами, що зумовлювали використання даних ЛЗ, був головний, менструальний або зубний біль, а також підвищення температури тіла. Але, більшість респондентів (96,9 %) не помітили виникнення будь-яких ПЕ. Лише 1 опитана особа відмітила наявність нудоти та загальну слабкість після прийняття цього ЛЗ.

Висновки. На сьогоднішній день в Україні ЛП, що містять МН є досить популярними. В той же час, попри швидку дію та доступність даних ЛЗ, наявність в їх складі МН може значно підвищувати ризик смертності та виникнення різних ПЕ. Сучасні дослідження вітчизняних науковців сприяють введенню категоричної заборони МН з урахуванням вимог доказової медицини. Результати власного опитування свідчать про те, що навіть здобувачі вищої медичної освіти не зважають на можливість виникнення ПЕ при прийомі ЛП з МН. Тому тема ефективності та безпечності використання ЛП з МН залишається досить актуальною та потребує розповсюдження інформації щодо негативного впливу МН на кровотворну систему.

Список використаних джерел:

1. URL: <https://wworld.com.ua/health/58285> (дата звернення: 24.02.2023).
2. Ушкалова Є.О., Зиранов С.К. та ін. Метамізол натрію: регуляторний статус в різних країнах світу, проблеми безпеки та помилки застосування. Безпека та ризики фармакотерапії. 2022. Т.10. №4. С. 396-410.
3. Hoffmann F, Bantel C, Jobski K. Agranulocytosis attributed to metamizole: an analysis of spontaneous reports in EudraVigilance 1985-2017. Basic Clin Pharmacol Toxicol. 2020. № 126(2). С. 116-25.
4. Безшейко В. Безпечність метамізолу (Анальгін): критичний погляд. Психосоматична медицина та загальна практика. 2017. № 2, 3.